

ELS EMPRESARIS CREUEN QUE EL «DESENCÍS DELS JOVES» GENERARÀ TREBALLADORS AMB «POQUES MOTIVACIONS»

Els comerciants demanen «formació real i horaris flexibles» per crear feina

Les indústries creuen que «l'excés de protecció» als immigrants impedeix que trobin treball

J. BADENES
GIRONA

□ Els empresaris gironins van reivindicar ahir que es millorin els torns de treball i s'augmenti la formació real, així com fomentar el diàleg amb l'administració per garantir els llocs de treball en el futur. La segona sessió de debat organitzat pel Consell de la Cohesió Social de Girona va servir ahir per comprovar que la major part dels sectors econòmics gironins tenen suficient marge de maniobra per generar més llocs de treball. La tertúlia es va celebrar ahir a dos quarts de vuit del vespre al Centre Cultural de La Mercè. El debat va ser moderat per Mima Garriga, periodista de Ràdio Girona. Les propostes es van centrar sobre «La creació d'ocupació a Girona. Com generar feina per a tothom?».

Segons els comerciants, representats per Jordi Bayé, de l'Agrupació d'El Centre, es va exposar la necessitat que els treballadors puguin disposar de millors horaris laborals i seria necessari aplicar al sector del comerç el sistema de torns. També indica que la formació no és adequada perquè «sovint es pensa que qualsevol persona és vàlida per atendre una botiga. Els principals deficients són la informàtica, els idiomes i l'atenció al client. Per aquest motiu reivindica cursos de formació «reals». Bayé també va demanar més diàleg a l'Administració perquè coneguin «les necessitats reals».

Com a representant del sector industrial de Girona va participar

Nou debat. El Centre Cultural de La Mercè va acollir el segon debat sobre la cohesió social i l'ocupació.

Adriana Casademont, que va exposar els seus dubtes sobre l'excessiva burocràcia per contractar persones. L'empresària va considerar necessari que s'acabi l'excessiu proteccionisme i radicalisme que les entitats socials apliquen als immigrants. Segons Adriana Casademont, aquest és una de les causes perquè els novinguts tinguin dificultats per trobar feina. «Han de tenir un treball digne i un habitatge però de vegades es posa massa impediment perquè arribin a una feina que els podria ajudar a inte-

gra-se», va afirmar l'empresària del sector alimentari. Va afegir que «les entitats haurien de permetre que els immigrants s'adaptin al ritme més ràpid que demanen les empreses. També va criticar l'escassa mobilitat de treballadors, fet que provoca que quan es va a buscar empleats fora de Girona hi hagi poques possibilitats de trobar algú interessat.

Així mateix, Casademont va remarcar que l'Administració dificulta la contractació, així com la creació de noves empreses amb un

excés de burocràcia. Va reclamar més «senzillesa» per poder «deixar treballar amb fluïdesa les empreses que generen ocupació».

L'empresària gironina es va mostrar preocupada pel «desencís dels joves» perquè generarà treballadors amb «poques motivacions». Adriana Casademont va remarcar que «aquesta manca de compromís crea gent amb poca vocació». Per la indústria, «és necessari que els treballadors se sentin implicats, amb un sentiment d'orgull de pertànyer a un grup, a una empresa».

CRÍTiques

Nous sectors desprotegits

■ En la taula de debat del consell de la Cohesió Socials també va participar nous empresaris que també van donar la seva visió sobre l'autoocupació. Josep Planas, director de l'empresa Gestió i Serveis Socioculturals, va explicar quina ha estat l'evolució del sector dels serveis de cultura i va aprofitar per retreure la lentitud de l'administració a l'hora de regular els nous sectors.

Planas va explicar que la seva empresa treballa en un sector que va començar a fa uns deu anys a constituir-se. Segons va explicar, el sector del lleure infantil, juvenil i per la gent gran així com els serveis socials són un espai en creixement. Per aquest motiu, considera que encara pot generar molta ocupació. De fet, segons ell, en l'actualitat hi ha prop de 400 persones que fan tasques de monitor.

Un dels grans inconvenients és que aquestes tasques no estan gaire reconegudes a nivell laboral i també es considera que «tothom hi pot treballar». Plana va exigir la creació de convenis que regulin el nou sector dels serveis socioculturals per poder exigir uns nivells formatius.

L'empresari va afirmar que demanen «gent amb aptituds, amb uns valors perquè són gent que presta un servei social». Per això considera que cal potenciar acords de refrència per garantir la professionalitat dels monitors de lleure.

PAS DE ZEBRA

FÈLIX BOUSO MARES

L'Escola de Música

Feia molt de temps que no en parlàvem, de l'Escola de Música. Temps enrere sí que ho havíem fet, amb motiu de certs problemes originats pel trasllat –fins i tot va entrar dintre de les possibilitats que l'Escola de Música desaparegués– i això ens va permetre dir-hi la nostra. Que no va ser gaire, però que estem convençuts que va ajudar una mica –solament una mica– a solucionar el problema plantejat.

Ara no es tracta de desaparèixer, sinó d'una altra cosa molt més positiva. Es tracta d'ampliar l'Escola. L'AMPA (Associació de Mares i Pares d'Alumnes de l'esmentada institució) va dirigir una carta als partits polítics amb representació municipal a la ciutat de Girona explicant els problemes de manca d'espai i d'altres deficiències que pateix actualment aquesta escola. Segons una informació

apareguda dies enrere en el nostra Diari, tots els partits polítics estan a favor de l'ampliació de l'Escola Municipal de Música de Girona. Tots els partits... excepte el PP. Farien bé de rectificar i afegir-se al que ja han contestat els diferents partits.

Alumnes de la mencionada Escola ja van fer algunes accions reivindicatives. Una d'elles va tenir per marc la Rambla de Girona. Els alumnes van interpretar un concert sota una pancarta que deia: «Per fer més bona música ens cal l'ampliació».

Els alumnes tenen tota la raó. La música –malgrat que algú pensi el contrari– comença allà on acaba el llenguatge. I el que deia Igor Stravinsky: «No n'hi ha prou de sentir la música. A més s'ha de veure».

A més, afegiríem que «la música és una forma de somniar. I els somnis no han de tenir barreres».

Hi estem d'acord. «Sí» a l'ampliació.

TUBERT VOL MÉS COL·LABORACIÓ D'EMPRESES AMB CENTRES ESPECIALS DE TREBALL

Mifas reivindica els vells oficis i més formació dels discapacitats

J. B. M.
GIRONA

□ El debat celebrat ahir al Centre Cultural de La Mercè també va permetre al representant de Mifas, Pere Tubert, reivindicar la recuperació dels vells oficis i més formació per garantir l'accés dels discapacitats al treball.

Tubert va explicar que davant les necessitats d'un treballador sense minusvalidesa, els discapacitats han d'afrontar la superació d'aquests deficients amb una ajuda de l'Administració. Segons el president del col·lectiu gironí, els polítics han de garantir que hi hagi aquestes garanties de formació.

No obstant, també va remarcar que no tot consisteix en l'educació sinó que bona part també suposa un compromís del treballador discapacitat amb el seu lloc de feina. «Hi ha persones que podrien viure de les subvencions perquè pels discapacitats treballar hauria de ser una opció», va dir.

A més, Tubert va explicar com va néixer la idea de crear Mifas, que ha suposat passar de 40 persones associades fins a gairebé 3.000 a totes les comarques gironines. El president va anar desglossant les diferents societats que s'han creat. Així, en l'actualitat, Mifas compta amb sis empreses que permeten donar feina a més de 200 persones.

Mancances al nivell universitari

Tubert va indicar que hi ha un servei de vigilància que té una trentena d'empleats, la societat Giro-park, de les zones blaves, que ocupa 55 persones. També s'ha creat Giro-sist, una empresa de serveis auxiliars de correus, que també ofereix reprografia.

També va explicar que recentment s'ha creat una central telefònica que permet la creació de més llocs de treball. Mifas també compta amb una empresa associada a Barcelona que ocupa 83 persones.

En aquest sentit, el president de Mifas, va indicar que «tot no són flors i violes, perquè hi ha molts joves discapacitats amb nivells uni-

versitaris que no poden entrar al mercat de treball»

Per altra banda, la intervenció de Tubert va provocar un interessant debat sobre l'aplicació de la llei d'inserció laboral per a discapacitats. Segons els representants del Centre Espacial de Treball de Celrà, els malalts mentals tenen més dificultats per accedir al treball. L'expresident de la FOEG, Josep Argelaguet, va demanar que els discapacitats exigeixen a les empreses l'aplicació d'aquesta llei, que preveu que un 2% dels treballadors de les empreses siguin discapacitats.

Tubert però va respondre que no es pot denunciar les empreses sinó que s'ha de reclamar al Departament de Treball que obligui a complir la llei. Així mateix, el president de Mifas va recordar que hi ha mesures alternatives com la col·laboració amb els centres especials de treball o amb les empreses que comptin amb discapacitats. Tubert creu que la recuperació de vells oficis com «el sabater o el sastre del poble» serveixen per integrar els discapacitats.